

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010019
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010019.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného L. T., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04. októbra 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný L. T., nar. XX.XX.XXXX, miesto narodenia: F., I. republika, trvalé bydlisko: G. XXX/XX T., sa podľa § 285 písm. a) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky 2Pv 51/19/1106-26 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku, ktorého sa mal dopustiť tak,

ž e

v čase približne o 23.45 h dňa 04.01.2019 pri prevádzke občerstvenia s názvom T. nachádzajúcim sa v blízkosti hotela Q. na ulici K. v meste U. po tom, čo pristúpil k poškodenému L. L., ktorý si z peňaženky vytiahol bankovku v nominálnej hodnote 50,- Eur a túto držal v ruke, mu priamo z ruky túto bankovku odcudzil a následne odišiel s uvedenou hotovosťou z miesta preč smerom k pivárni pri hoteli Q. v meste U., čím týmto konaním spôsobil poškodenému L. L. škodu krádežou vo výške 50,- Eur, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., X. XXXX/XX odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala na Okresný súd Malacky dňa 14.01.2020 pod č. 2Pv 51/19/1106-26 obžalobu na L. T. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov a oboznámením obsahu kamerového záznamu, ako aj listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a po zhodnotení všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, ktoré boli získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, kto ich obstaral, s konštatovaním, že nie je možné vykonať na hlavnom pojednávaní žiadne ďalšie dôkazy, dospel k rozhodnutiu, uvádzanému v enunciiate tohto rozsudku. Na základe vyššie uvedeného a podklade riadne vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nebolo bez najmenších pochybností dokázané, že došlo k spáchaniu žalovaného trestného činu tak, ako sa uvádza v obžalobe prokurátora.

Obžalovaný L. T. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku uviedol, že sa cíti byť nevinný. Na hlavnom pojednávaní k veci uviedol, že ku skutku tak, ako je uvedený v obžalobe, vôbec neprišlo, poprel, že by poškodenému odcudzil peniaze. Uviedol, že v daný deň prišiel s kamarátmi autom ku T., vystúpil z auta, išiel sa vymočiť, následne pristúpil ku skupinke dvoch osôb, vypýtal si cigaretu, odpoveď bola nie, tak sa otočil a odišiel preč. Žiadna konverzácia nepokračovala, celé to trvalo pár sekúnd. Osoby v skupine nepoznal, rozprával sa s tým, čo fajčil, žiadna z osôb nemala v ruke hotovosť. Následne išiel ku pivárni a potom išiel domov.

Poškodený L. L. uviedol, že s partiou stáli pred prevádzkou T., keď neďaleko zastavilo auto a z neho vystúpili traja veľkí chlapi, jeden z nich - obžalovaný, pristúpil k nim a pýtal si cigaretu. Uviedol, že on v tej dobe vytiahol peňaženku a z nej vytiahol 50 euróvú bankovku, keď v tom mu ju obžalovaný zobral z rúk. Najprv si myslel, že je to nejaká sranda, ale obžalovaný sa otočil a odišiel s tou bankovkou preč. Obžalovaný následne odišiel za dvojicou, ktorá s nim prišla autom a spoločne odchádzali k P.. Poškodený ďalej uviedol, že išiel následne za nimi a pýtal si tú päťdesiatku naspäť, obžalovaný jeho žiadosť odignoroval a ďalší sa na neho otočil s tým, že čo od nich chce. Ďalej poškodený uviedol, že keďže mal v tej dobe 17 rokov, dostal strach a tak to ďalej neriešil a odišiel naspäť ku T.. Na otázku upresnil, že na mieste boli partia kamarátov, bol tam okrem neho L. U., G. M., X. V. a asi aj U. V.. Pre časový odstup si už osoby presne nepamätal. Vymenované osoby boli prítomné, keď k nim pristúpil obžalovaný. Stáli tam v skupinke, akoby v kruhu, obžalovaný k nim pristúpila stál priamo pred ním, cca 1 meter. Bankovku mu zobral z rúk úplne pokojne, potom sa otočil a odišiel preč. On sa vybral za ním a vravel mu, že sú to jeho posledné peniaze, aby mu ich vrátil. Peňaženku si vrátil do vrecka. Okrem neho nik iný za obžalovaným nevykročil. Ďalej na otázku obhajkyne uviedol, že mal v ten večer oblečenú dlhú žltú bundu.

Svedok K. M. vypovedal, že s obžalovaným a G. S. prišli autom k hotelu, auto odstavili a išli pešo do pivárne, kde pokračoval len s G. S., obžalovaný sa potreboval zastaviť na potrebu a potom ich dobehol. Do pivárne za nimi dobehol nejaký chlapec, ktorý tvrdil, že on mal niečo ukradnúť, vyšiel von, tam už boli policajti, v ich prítomnosti sa chlapca spýtal, či mu on niečo ukradol, uviedol, že nie, tak sa vrátil späť do pivárne, kde ešte pobudol a potom odišiel s G. S. autom preč. Ku krádeži sa nevedel vyjadriť, pre časový odstup si už na okolnosti udalosti nespomínal. Na otázku či videl, že by mal obžalovaný pri sebe 50 euróvú bankovku uviedol, že nevidel. Za splnenia zákonných podmienok bola čítaná výpoveď z prípravného konania, ktorej sa v celom rozsahu svedok pridržal. V prípravnom konaní uviedol, že keď zaparkovali auto a išli ku pivárni, L. T. za nimi zaostal, videl ho, ako išiel vykonať potrebu a potom išiel ku T., kde stála skupina osôb, kde sa pristavil. Oni ho s S. nečakali, išli do pivárne, pred vstupom do pivárne ich T. dobehol. Svedok uviedol, že počul, ako niekto od T. kričal, že mu niekto zobral 50 euro. Do prevádzky Pivárne potom prišiel nejaký chlapec, ktorý hovoril, že nejaký holohlavý mu mal zobrať 50 euro. Doplnil, že on nikomu peniaze nezobral, ani nevidel, že by niekto nejaké peniaze zobral.

Svedok G. S. ku skutku uviedol, že pre časový odstup si už udalosť nepamätá, uviedol, že išiel do mesta so K. M. a L. T., so K. M. išli do pivárne a neskôr sa k nim pripojil L. T.. Svedok zotrval na výpovedi z prípravného konania, kde uviedol, že obžalovaný sa po vystúpení z auta pristavil pri skupinke osôb pri prevádzke T., on aj s M. išli do pivárne, kam za nimi obžalovaný prišiel. O krádeži nemá žiadnu vedomosť.

Svedkyňa G. R. M. vypovedala, že si pre časový odstup udalosť už nepamätá, ku skutku uviedla, že bola s partiou pri prevádzke T., ona chcela, aby jej poškodený L. L. kúpil jedlo, ten ho však nekúpil, lebo v tej dobe prišli traja chlapi, jeden z nich podišiel k nim a poškodenému vytrhol 50 eur. Uviedla, že ona v tej dobe prichádzala z WC, keď jej kamarát kričal „kam to ideš s mojimi peniazmi. Na otázku doplnila, že videla, ako mal poškodený bankovku v rukách, ale v momente, kedy ju mal obžalovaný vziať z rúk, tam nebola, bola na WC. Za splnenia zákonných podmienok bola čítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania, kde uviedla, že stála s L. L. a U. V. vedľa T., boli tam ešte nejakí ľudia, nepamätá, kto to už bol. Od partie odišla na toaletu a keď sa vrátila, videla ako poškodený L. ide za osobou mužského pohlavia smerom k pivárni a hovorí mu „vráť mi tie peniaze, sú to moje posledné“. Videla, ako ten muž ide smerom k pivárni a poškodený prišiel naspäť za ňou. Povedal jej, že ten muž k nim pristúpil, keď na ňu čakali a z ruky mu zobral 50 euróvú bankovku.

Svedkyňa X. V., ku skutku uviedla, že udalosť sa odohrala pred T. v U., kde obžalovaný zobral z rúk L. L. 50 eur. Prítomný bol aj L. U. a ešte ďalšie osoby, pre časový odstup už si nepamätá. Svedkyňa zotrvala na výpovedi z prípravného konania, kde k udalosti uviedla, že videla, ako si poškodený L. vybral

z peňaženky 50 euróv bankovku, ktorú držal v rukách. Potom videla, ako pri poškodenom stojí pevnejší väčší muž a tento mu z ruky vytrhol tú bankovku, následne sa od poškodeného otočil a išiel preč smerom k Pivárni. Poškodený išiel za ním a niečo mu kričal, ten muž ale odišiel preč.

Svedok U. V. ku skutku uviedol, že stál s kamarátmi L. L., G. M. a X. V. pri prevádzke T.. Prišiel k nim pán, zobral poškodenému L. peniaze z ruky a išiel preč smerom k pivárni. Jednalo sa o 50 eur. Na otázku doplnil, že to priamo nevidel, nakoľko bol v tom momente otočený bokom, otočil sa tým smerom až keď poškodený začal niečo rozprávať. Poškodený potom išiel kúsok za tým pánom, nepamätá si, či niečo rozprával. Uviedol, že poškodený si tie peniaze vybral z peňaženky, ktorú mal v kapsičke, alebo vo vrecku ešte predtým, ako k nim obžalovaný pristúpil.

Svedok L. U. ku skutku uviedol, že stáli partia pri prevádzke T., keď k nim pristúpil obžalovaný, najprv prehodil pár slov, vypýtal si cigaretu a potom zobral poškodenému L. z rúk 50 euróv bankovku. Nevidel to priamo, iba periférne, pretože stál bokom, ale poškodený hneď začal rozprávať, aby mu obžalovaný vrátil tých 50 eur. Obžalovaný sa otočil a pokojne odchádzal preč, poškodený sa za ním vybral, kričal na neho stoj, on však pokojne kráča ďalej. Potom poškodený zbadal policajtov a išiel za nimi.

Svedok X. U. uviedol, že je majiteľ prevádzky T. v U.. Ku skutku sa nevedel vyjadriť, o udalosti nemá žiadnu vedomosť, neinformovala ho v tejto súvislosti ani polícia.

Okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní i ďalšie dôkazy, či už ich prečítaním alebo oboznámením.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený obrazový záznam MsP U. - hotel R. U. zo dňa 04.01.2019 od 23:35 hod. do 23:55 hod., zachytávajúci objekt v okolí hotela R., zaznamenaný na 1 ks DVD nosiči. Zo záznamu súd zistil, že obžalovaný prichádza na miesto udalosti autom, z ktorého vystúpil spolu s dvomi ďalšími osobami mužského pohlavia, následne sa od svojej skupiny oddelil, vykonal malú potrebu a pristúpil ku skupinke mužov pod prístreškom pri prevádzke T., kde niekoľko sekúnd komunikoval s osobou stojacou oproti nemu v tmavom oblečení, následne je zrejme, že obžalovaný sa otáča bez akéhokoľvek pohybu smerujúcemu voči osobe vo svetlej bunde a kráča preč od danej skupinky ľudí, pričom osoba na kraji skupinky vo svetlej bunde za ním vykročí. Ďalej zo záznamu vyplýva, že v okamihu, keď obžalovaný odchádza od skupinky, vychádzajú z prevádzky T. aj dve ženy.

Z listinných dôkazov súd na hlavnom pojednávaní oboznámil na pripojený spis OS Malacky sp. zn. 7T/27/2020, trestný rozkaz OS Malacky sp. zn. 1T/47/2021 zo dňa 03.09.2021, výpis z evidencie priestupkov, správy o povesti a odpis registra trestov obžalovaného.

Podľa 212 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe.

Súd je pri posudzovaní skutku viazaný obžalobným návrhom a iné skutočnosti ako tie, ktoré sú predmetom obžaloby ani nemôžu byť predmetom konania a dokazovania na súde (obžalovacia zásada). Súd v tomto posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov nehľadá možnosť postihu určitej osoby, ale výlučne hodnotí objektívne i subjektívne kritériá trestnosti činu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie s cieľom náležite zistiť skutkový stav veci, čo je nevyhnutným a základným predpokladom pre spravodlivé rozhodnutie. Skutkový stav veci súd zisťoval tak, aby o ňom neboli dôvodné pochybnosti a v rozsahu, ktorý je nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. S rovnakou starostlivosťou súd pristupoval k objasňovaniu okolností a vykonávaniu dôkazov svedčiacich proti obžalovanému, ako aj okolností a dôkazov svedčiacich v jeho prospech. Na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dôkazy, ktoré procesné strany obstarali, resp. navrhli. Vykonané dôkazy súd následne starostlivo a nestranne zhodnotil, aplikujúc tak zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku) a nakoľko nezískal vnútorné presvedčenie, že prejednaný skutok sa stal, ako

sa uvádza v obžalobe prokurátora, rozhodol o oslobodení obžalovaného tak, ako je to vyjadrené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie nevinu upravenej v § 2 ods. 4 Tr. poriadku vyplýva inter alia, že obvinenému musí byť vina preukázaná, obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech. Odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285 Tr. poriadku. Okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku.

K dôvodu oslobodenia súd poznamenáva, že v takom prípade sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, pre oslobodenie spod obžaloby stačí pochybnosť o tom, či sa stal (zásada in dubio pro reo). V kontradiktórnom a spravodlivom súdnom procese pritom dôkazné bremeno nepochybne spočíva na prokurátorovi. Súd sa v oslobodzujúcom výroku rozhodnutia v plnej miere stotožnil s argumentáciou obhajoby a v danej súvislosti poukazuje najmä na oboznámený kamerový záznam MsP U., ktorý ako objektívny dôkaz v tomto konaní preukazuje, že obžalovaný sa skutku tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba, nedopustil. Z videozáznamu je vidieť ako obžalovaný pristúpil ku skupinke mužov pod prístreškom, niekoľko sekúnd komunikoval s osobou stojacou oproti nemu v tmavom oblečení, následne je zrejme, že obžalovaný sa otáča bez akéhokoľvek pohybu voči osobe vo svetlej bunde (poškodený) a kráča preč od skupinky ľudí, pričom osoba na kraji skupinky vo svetlej bunde za ním vykročí. K uvedenému je nevyhnutné uviesť, že poškodený je osoba, ktorá na videozázname stojí z pohľadu obžalovaného úplne vpravo na kraji skupinky a má na sebe svetlú bundu, (poškodený sám uviedol, že mal žltú farbu bundy) t.j. nejde o osobu s ktorou obžalovaný komunikoval. Že práve v tejto osobe ide o osobu poškodeného potvrdzuje taktiež skutočnosť, že poškodený, ako aj ostatní svedkovia, za jedinou osobu, ktorá po incidente vykročila za obžalovaným, označili poškodeného a teda osobu, ktorá je na kraji skupinky vo svetlej bunde. Sám poškodený jednoznačne uviedol, že bol jedinou osobou, ktorá vykročila za obžalovaným a nikto iný za obžalovaným nevykročil. Rovnako skutočnosť, že poškodený je osobou, ktorá vykročila za obžalovaným, potvrdzuje aj už uvádzaný fakt, že táto osoba mala ako jediná svetlé oblečenie, pričom poškodený uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, že mal na sebe žltú bundu, t.j. svetlú bundu. Z oboznámeného videozáznamu je zreteľne viditeľné, že obžalovaný z rúk poškodeného nič nevzal, nenačial sa smerom k poškodenému, jeho pohyb vôbec nesmeroval voči osobe poškodeného, ani k rukám poškodeného a okolo poškodeného len prešiel. Z videozáznamu je ďalej zrejme, že s touto osobou sa obžalovaný ani nerozprával a ani si od nej nič nevzal počas celej doby po ktorú bol pri skupinke ľudí pod prístreškom vedľa prevádzky T.. Osoba poškodeného si počas celého záznamu ani nič nevyberala, či už z vreciek alebo peňaženky. Ku tejto osobe sa obžalovaný ani nenačial, ani s ňou inak nekomunikoval. Nie je teda možné, aby došlo ku skutku tak, ako bolo uvedené v obžalobe prokurátora. Videozáznam pritom zachytáva celý incident bez akéhokoľvek prerušenia a v takej kvalite a rozsahu, že poskytuje dostatok poznatkov na ustálenie skutkového deja. Poškodený na hlavnom pojednávaní uviedol, že si mal vyberať peniaze z peňaženky v čase, kedy už obžalovaný pristúpil ku skupinke. Z oboznámeného videozáznamu však je zreteľne viditeľné, že poškodený peňaženku nevyberá ani z vrecka alebo bundy, a teda si z peňaženky ani nič nemohol vyberať v čase kedy bol pri skupinke obžalovaný. Zároveň poškodený vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný mu bankovku z ruky zobral „úplne pokojne, v klude mi ju zobral z ruky“ čo rovnako nevyplýva z videozáznamu, práve naopak, žiaden pohyb obžalovaného voči poškodenému nenastal. Tvrdenia poškodeného v jeho výpovediach, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní teda nezodpovedajú videozáznamu, ktorý incident a jeho priebeh zaznamenal.

Vo vzťahu k výpovediam svedkýň G. R. M. a X. V. súd uzatvára, že tieto sa počas skutku na mieste incidentu nenachádzali, ako to vyplýva z videozáznamu, na miesto prichádzajú až v momente, keď obžalovaný odchádzal od skupinky pod prístreškom. Nemohli teda vidieť, ako obžalovaný zobral bankovku z rúk poškodeného. Taktiež svedok U. V. uviedol že nevidel, že by obžalovaný zobral poškodenému 50 euróv bankovku, nakoľko bol otočený v daný moment bokom. Iba počul, ako poškodený začal na obžalovaného hovoriť. Čo sa týka výpovede svedka L. U., ten rovnako nevidel priamo, že by obžalovaný vzal poškodenému čokoľvek z ruky. Tento svedok iba potvrdil, že obžalovaný komunikoval s ním a vypýtal si cigaretu, teda potvrdil, že obžalovaný komunikoval nie s poškodeným,

ale s inou osobou, tak ako to je zachytené aj na videozázname. Táto výpoveď svedka a videozáznam potvrdzujú, že obžalovaný komunikoval s úplne inou osobou ako poškodeným a ak aj nastala nejaká interakcia s osobou, ktorá bola členom skupinky pod prístreškom, touto osobou nebol poškodený. Vypočutý svedkovia K. M., G. S. a X. U. pri samotnom skutku neboli a k relevantným okolnostiam skutku sa teda vyjadriť nevedeli

Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych aj nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru. Výrok o vine teda musí byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. To platí aj v prejednávanom prípade, kde sa obžaloba opierať predovšetkým o výpoveď poškodeného a svedkov, teda kde súd musí pri hodnotení vierohodnosti týchto svedkov prihliadať najmä k vnútornej štruktúre ich výpovede, či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedali, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedali, či takáto výpoveď je v súlade s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní. V danom prípade súd k takému jednoznačnému záveru nemohol dospieť, nakoľko na základe vyššie popísanej dôkaznej situácie súd nemohol vysloviť jednoznačný záver o vine obžalovaného.

Podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia v zmysle zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Na základe uvedeného musel súd skonštatovať, že po vykonanom dokazovaní zostali dôvodné pochybnosti, či sa skutok stal a za tejto dôkaznej situácie súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Nakoľko súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, obligatórne v súlade s ust. § 288 ods. 3 Tr. por., odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení, súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.